ΠΑΝΘΕΣΠΡΩΤΙΚΗ

Ἠπειρωτική ἐφημερὶς ἐκδιδομένη ἐν Ἠγουμενίτσῃ - ὄργανον ἐξυπηρετήσεως τῶν τοπικῶν συμφερόντων

ΙΔΡΥΘΗ ΤΟ 1935-Περίοδος Γ' Ἀριθμὸς φύλλου 346]156 | ΚΥΡΙΑΚΗ 1 Φεβρουαρίου 1959 | ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Ι. Κ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ | ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ Τιμὴ φύλλου δραχμὴ 1

Ὅροι Συνδρομῶν

Δήμων, Ἑνώσεων, Τραπεζῶν δρ.	300
Κοινοτήτων, Ἐπαγ. Ὀργαν. »	200
Ἰδιωτῶν Ἐσωτερικοῦ ἐτησία »	50
» » » ἑξάμ. »	30
Ἐξωτερικοῦ ἐτησία δολλάρια	12
Δημοσιεύσεις κατὰ χιλιοστὸν δρ.	1.50
Κοινωνικὰ . . . »	15

Ἐμβάσματα ἀλληλογραφία: **Ἰωάννην Κ. Οἰκονομίδην** Ἠγουμενίτσαν

Η ΚΑΚΟΔΑΙΜΟΝΙΑ ΜΑΣ

Εἴπομεν εἰς προηγούμενον ἄρθρον γιὰ τὴν Βουλευτοκρατίαν. Γιὰ τὴν φοβερὰν αὐτὴ πληγὴ ποὺ μαστίζει τὸν τόπο. Γενικὰ μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Γιατὶ οἱ Βουλευταὶ γενικὰ διαθέτουν τὸν χρόνον καὶ τὴν σκέψιν τους εἰς τὸ πῶς νὰ κάμουν ὥστε νὰ ἀποκτήσουν θεμέλια ἰσχυρὰ στὴν Πολιτικὴ καὶ νὰ ἐξασφαλίσουν παντοτεινὰ τὴν ἐκλογή των. Ὑπάρχουν εἴπαμε καὶ ἐξαιρέσεις. Ἀλλ' αὐτὲς εἶναι σπάνιες. Κατὰ κανόνα ἀσχολοῦνται μὲ τὰ μικρὰ καὶ ἐπουσιώδη ποὺ δὲν ἀφοροῦν τὸ γενικὸν καλὸν ἀλλὰ προσωπικὰς ἐκδουλεύσεις. Ρουσφέτια γιὰ τοὺς φίλους των ζητοῦν καὶ ἂς ἀδικοῦν καθ' οἱονδήποτε τρόπον τοὺς ὑπαλλήλους γιὰ νὰ ἱκανοποιήσουν τὰς ἐπιδειώξεις των. Καιροφυλακτοῦν νά μάθουν ἐὰν ἔγινε ἐντελῶς ὑπηρεσιακῶς κάτι στὴν ἐκλογικὴ περιοχήτων γιὰ νὰ σπεύσουν νὰ ἀναγγείλουν τηλεγραφικῶς καὶ ἀδαπάνως βέβαια, ὅτι τὸ γέρας τῆς ἐπιτυχίας εἰς αὐτὸν ὀφείλεται! Πολλάκις τὸ γέρας αὐτὸ τῆς ...σημαντικῆς νίκης ἐκ τῆς διαθέσεως 5.000 δρχ. γιὰ ἕνα π.χ. σχολεῖο, τὸ διεκδικοῦν 3 ἢ4 Πολιτικοί!!!

Θὰ ἦτο ἄδικον ὅμως νὰ ἐπιρρίψῃ τις ὅλον τὸ βάρος τῆς εὐθύνης διὰ τὴν σημειουμένην ἐξάρθρωσιν τοῦ Κρατικοῦ μηχανισμοῦ καὶ τὴν ἐλλιπῆ λειτουργίαν του, μόνον εἰς τὸν πολιτικὸν κόσμον. Τὸ μεγαλύτερον βάρος τῆς εὐθύνης ὑπέχει τὸ Κράτος.

Τὸ Κράτος οὐδέποτε εὑρέθη εἰς ἀγαθὰς σχέσεις μὲ τὸν πολίτην. Ὁ πολίτης θεωρεῖ ἐχθρὸν καὶ βασανιστὴν καὶ κλέπτην τῆς περιουσίας του τὸ Κράτος. Ὁ πολίτης εὑρίσκεται ἐν συνεχεῖ ἀντιδικίᾳ μὲ τό Κράτος. Προσφεύγει σ' αὐτὸ κατ' ἀνάγκην διὰ τὰς ἀνάγκας του, ἀλλὰ δυσπιστεῖ πρὸς αὐτό. Ζητεῖ τὸ δίκαιον καὶ συναντᾶ τὴν ἀδιαφορίαν, τὴν κακοπιστίαν. Δέν προσβλέπει μετ' ἐμπιστοσύνης πρὸς τοὺς Κρατικοὺς λειτουργοὺς οἱουδήποτε κλάδου. Οἱ ὑπάλληλοι τοῦ Κράτους κατὰ κανόνα δὲν εἶναι συμπαθεῖς πρὸς τὸν πολίτην. Γιατὶ τὸν τυραννοῦν καὶ τὸν βασανίζουν. Τὸν ἐξαναγκάζουν καὶ γιὰ τὰ πιὸ ἀσήμαντα πράγματα νὰ πηγαινοέρχωνται στὰ γραφεῖα των καὶ ὅταν ξαναέρχωνται γιὰ τὴν ἴδια ὑπόθεσι δὶς καὶ τρὶς ἐκνευρίζονται οἱ ὑπάλληλοι καὶ πολλάκις ἀκούουν τὴν βάναυσον φρᾶσιν «πήγαινε ἔξω ἀπὸ τὸ γραφεῖον». Ὡσὰν τὸ γραφεῖον αὐτὸ νὰ ἀνήκη στὸν ὑπάλληλον καὶ ὄχι στὸν πολίτην. Παραγνωρίζεται οὕτω ἡ σχέσις Κράτους καὶ πολίτου. Ὑπαλλήλων καὶ ἐργοδότου Διότι ὁ πολίτης εἶναι ὁ ἐργοδότης. Καὶ ὁ ἐργαζόμενος εἶναι ὁ ὑπάλληλος τοῦ πολίτου. Ἀπ' αὐτὸν πληρώνεται καὶ δι' ἐκεῖνον πληρώνεται. Γιὰ νὰ τὸν ἐξυπηρετῆ εἰς ὅλες τὶς ἀνάγκες καὶ τὶς νόμιμες καὶ δίκαιες ἐπιδειώξεις του.

Ὑποβάλλει μίαν αἴτησιν ὁ πολίτης. Ἄλλοτε λαμβάνει στρυφνὴν ἀπάντησιν, δημιουργοῦσαν ἄσκοπον γραφειοκρατείαν, ἄλλοτε τίθεται στὸ ἀρχεῖον. Ἄλλοτε δίδεται λύσις ἀνάποδη, ἀντίθετη μὲ τὸ δίκαιον. Ἄλλοτε στραγγαλίζεται σκανδαλωδῶς τὸ δίκαιον, ὅπως συνέβη εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἐργολάβου Ι. Τσίτου, ὁ ὁποῖος, ἂν δὲν εἶχε τὰ ὑλικὰ μέσα, θέλησιν καὶ ἐπιμονὴν διὰ νὰ διεκδικήση τὸ δίκαιόν του, θὰ εἶχε κατα ποντισθῆ ἀπὸ τὴν κακοπιστίαν τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους. Ἄλλοτε τὸ Κράτος συναλλάσσεται μὲ τὸν πολίτην, τὸν ὁποῖον ἐκβιάζει. Ἀπαλλοτριώνει ἕνα κτῆμα καὶ εἰς τὸν ἰδικτήτην δίδει ψυχία. Ἀποθνήσκει τις καὶ ἀφίνει κάποια περιουσία στοὺς κληρονόμους του, οἱ ὁποῖοι δηλώνουν τὴν ἀξίαν διὰ νὰ πληρώσουν τὸν φόρον τὸ δὲ Κράτος πολλαπλασιάζει σκοπίμως τὴν ἀξίαν διὰ νὰ ἐπιδιώξῃ ὕστερον «συμβιβασμὸν» καὶ νὰ πάρη ὡς φόρον κάποτε περισσότερα ἀπὸ ὅτι ἀξίζει τὸ κληρονομούμενον κτῆμα.

Ὅλα αὐτὰ συμβαίνουν διότι δὲν ὑπάρχουν Νόμοι ποὺ νὰ κολάζουν τὴν αὐθαιρεσίαν καὶ κακοπιστίαν τοῦ Κράτους καὶ τὴν ἀπροθυμίαν νὰ δίδη λύσεις εἰς τὰ ζητήματα τοῦ πολίτου ταχείας καὶ δικαίας.

Ὁ πολίτης τὰ γνωρίζει ὅλα αὐτὰ καὶ δι' αὐτὸ καὶ διὰ τὰ ἁπλούστερα ζητήματα προσφεύγει εἰς τὸν Βουλευτήν. Καὶ ὁ βουλευτὴς μεταβάλλεται εἰς διεκπεραιωτὴν τῶν προσωπικῶν ὑποθέσεων τῶν ψηφοφόρων του, γιατὶ ἡ Κρατικὴ μηχανὴ χωλαίνει καὶ κινεῖται βραδέως.

Μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα βλέπει κανεὶς ἀνθρώπους ἐκ πάσης γωνίας τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τὰ χωριά των νὰ ταλαιπωροῦνται καὶ νὰ δαπανῶσιν ἀπὸ τὸ ὑστέρημά των, διὰ νὰ φθάσουν εἰς τὰς Ἀθήνας πρὸς ἐπίλυσιν τῶν ζητημάτων των. Καὶ ἐκεῖ συνωστίζονται κατὰ ἑκατοντάδας εἰς τὰς εἰσόδους τῶν ὑπουργείων διὰ νὰ μποῦν μέσα τὴν ἡμέραν ποὺ δέχεται ὁ ὑπουργός. Καὶ συνωστίζονται εἰς τοὺς διαδρόμους τῶν ὑπουργείων καὶ μένουν ἐκεῖ ἐπὶ ὥρας ὄρθιοι διὰ νὰ ἴδουν τὸν κ. ὑπουργόν. Καὶ ἄλλοι, ὅσοι συνοδεύονται ἀπὸ τὸν βουλευτὴν τους κάτι μπορεῖ νὰ ἐπιτύχουν, οἱ ἄλλοι παίρνουν μιὰ ὑπόσχεση καὶ φεύγουν χωρὶς νὰ περιμένουν καὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς δοθείσης ὑποσχέσεως. Εἰς ἄλλας χώρας ὅμως, πλέον προηγμένας, εἰς τὰς ὁποίας λειτουργεῖ ἀρτίως ὁ κρατικὸς μηχανισμὸς, ὁ πολίτης δὲν ἐπισκέπτεται τὰ δημόσια γραφεῖα, παραμελῶν τὴν ἐργασίας του. Στέλνει ταχυδρομικῶς τὴν αἴτησιν καὶ ἐντὸς τακτῆς προθεσμίας παίρνει ταχυδρομικῶς ἐπίσης τὴν ἀπάντησιν. Διότι ἐκεῖ ὅλοι, διοικοῦντες καὶ διοικούμενοι, ἔχουν συνείδησιν τῶν ὑποχρεώσεων καὶ τῶν δικαιωμάτων των. Πιστεύουν εἰς τὴν εὐνομίαν καὶ τὴν τάξιν. Σέβονται τοὺς Νόμους καὶ τοὺς ἐφαρμόζουν μὲ εὐσυνειδησίαν, Ἄγγλος χωροφύλξ τῆς Τροχαίας συνέλαβε ὑπουργὸν παραβάτην τοῦ Νόμου καὶ τὸν ὡδήγησε στὸ αὐτόφωρον καὶ κατεδικάσθη. Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὄχι μόνον δὲν συμβαίνει αὐτό, ἀλλ' ἂν ὁ παραβάτης τοῦ Νόμου, δὲν εἶναι καὶ κοινὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ κομματάρχης τοῦ Βουλευτοῦ ἢ τοῦ ὑπουργοῦ, ἐξασφαλίζει καὶ οὗτος τὴν ἀσυδοσίαν διὰ τὸν ἑαυτόν του, διὰ τῆς παρεμβάσεως τοῦ βουλευτοῦ ἢ ὑπουργοῦ. Καὶ μένει ἀτιμώρητος.

Νοσεῖ ἑπομένως φοβερὰ ὁ Κρατικὸς μας Ὀργανισμὸς καὶ ἡ νόσος αὕτη εἶναι ἡ πρωτεύουσα ἐφαρμογὴ τῆς κακοδαιμονίας μας.

Ι.Κ.Ο.

Σημειώματα

ΤΟ ΠΛΗΓΜΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἡ Κυβέρνησις, ἐπισημοποίησε τὴν αὔξησιν τῶν ταχ. τελῶν. Ἐναντίον ὅμως τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Τύπου, ὁ ποῖος ἀντιμετωπίζει τεραστίας δυσχερείας διά τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν δαπανῶν ἐκδόσεώς του, τά μέτρα ὑπῆρξαν ἄνισα καὶ σκληρά.

Διότι διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως καθωρίσθησαν ταχ. τέλη διά τὰς ἐφημερίδας 0,10 λεπτὰ κατὰ φύλλον. Διὰ δὲ τὰ ἀποστελλόμενα εἰς δέματα εἰς τὰ Ταχ. Γραφεῖα πρὸς διανομὴν 0, 20 λεπτὰ ἀνά 50 γραμμάρια.

Τὸ μέτρον τοῦτο ὅμως ἐξυπηρετεῖ τὰς μεγάλας ἐφημερίδας μόνον. Διότι μόνον δι' ὅσας ἐφημερίδας ἔχουν βάρος ἄνω τῶν 25 γραμαρίων οἱ ἐκδόται τούτων θὰ πληρώσουν 20 λεπτὰ ἀνὰ 50 γραμμάρια βάρους, αἱ δὲ κάτω τῶν 25 γραμμαρίων—ὅπως εἶναι ὅλαι σχεδὸν αἱ Ἐπαρχιακαὶ ἐφημερίδες—θὰ πληρώνουν 10 λεπτὰ κατὰ φύλλον, ἀνεξαρτήτως τοῦ βάρους των.

Δηλονότι: Διὰ χίλια γραμμάρια βάρος ἐφημερίδων μεγάλων, ὁ ἰδιοκτήτης θὰ πληρώση δρχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΜΟΝΟΝ. Διὰ τὸ ἴδιον βάρος, τὸ ὁποῖον ἀντιπροσωπεύουν 200 φύλλα ἐπαρχιακά, μικροῦ σχήματος, ὁ ἐκδότης τούτου θὰ πληρώση διὰ ταχ. τέλη 200Χ 10 ἤτοι δρχ. ΕΙΚΟΣΙ. Οὕτω διὰ δέκα κοιλὰ μεγάλων ἐφημερίδων θὰ εἰσπράξῃ τὸ Κράτος διὰ ταχ. τέλη 40 δρχ. Διά τὸ ἴδιον βάρος ὁ ἰδιοκτήτης ἐπαρχιακῆς ἐφημερίδος θὰ πληρώση δρχ. 200. Εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἄνισον, σκληρὸν καὶ ἄδικον τὸ μέτρον τοῦτο; Ἀσφαλῶς ναί. Θέλομεν ὅμως νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι τὸ ἄνισον μέτρον παρεισέφρυσεν ἐκ παραδρομῆς καὶ ἔχομεν τὴν πεποίθησιν ὅτι, ὁ κ. πρωθυπουργὸς καὶ οἱ ἁρμόδιοι κ.κ. ὑπουργοί θὰ ἐπανορθώσουν τὴν εἰς βάρος τοῦ ἐπαρχιακοῦ Τύπου προσγενομένην ἀδικίαν.

ΑΙ ΖΗΜΙΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΚΑΛΑΜΑ

Αἱ τελευταῖαι καταρρακτώδεις βροχαὶ εἶχον ὡς ἀποτέλεσμα νὰ πλημμυρίση κατ' ἐπανάληψιν ὁ Καλαμᾶς καὶ νὰ προξενήση ζημίαν καὶ εἰς τὴν ἀνεγειρομένην ἐν ὥρᾳ χειμῶνος, γέφυραν ἐπὶ τῆς νέας ὁδοῦ τοῦ Στρατοῦ διανοιγείσης κοίτης τοῦ Καλαμᾶ καὶ γενικωτέρας τοιαύτας εἰς τὰ ἐκτελούμενα ἔργα καὶ εἰς τοὺς γεωργοκτηνοτρόφους ἀκόμη. Διότι ὁ Καλαμᾶς ἀφῆκε ἰλὺν ἐπὶ τῶν ἀγρῶν καὶ τὸν χόρτον τὸν προορισμένον διὰ τὴν διατροφὴν τῶν ποιμνίων ἐκαλύφθη. Καὶ σήμερον ἀναγκάζονται οἱ κτηνοτρόφοι νὰ τρέφουν τὰ ζῶα των μὲ καλαμπόκι.

Ἡ ζώνη ἀσφαλείας διεσπάσθη ἀπὸ τὰ νερὰ τοῦ Καλαμᾶ καὶ ἤρχισε ἡ ροὴ τῶν ὑδάτων πρὸς τὴν νέαν κοίτην, προτοῦ αὕτη τελειοποιηθῆ.

Ἀλλ' οἱ κίνδυνοι τοῦ κάμπου Λιόψης - Σαγιάδος - Ραγίου δὲν προέρχονται μόνον ἀπὸ τὰ ὄμβρια ὕδατα, τὰ ὁποῖα ὑψώνουν τὴν στάθμην τῶν ὑδάτων τοῦ ποταμοῦ καὶ προξενοῦν πλημμύρας.

Διὰ τὴν περιοχὴν μας ἀποτελεῖ πρόσθετον κίνδυνον ἡ διαροὴ διὰ τῆς σήραγγος Βελτσίστης εἰς Καλαμᾶν τεραστίων ποσοτήτων ὕδατος τοῦ κάμπου Λαψίστης. Καὶ πρέπει οἱ ἁρμόδιοι τεχνικοὶ νὰ μελετήσουν τὸ θέμα καὶ νὰ ὑποδείξουν τὰ μέτρα ποὺ πρέπει νὰ ληφθοῦν. Διότι δὲν εἶναι σωστὸ ἐκεῖ ν' ἀποξηραίνουν καὶ ἐδῶ νὰ βαλτώνωμεν.

Εὑρισκόμεθα εἰς τὰς ἐκβολὰς τοῦ Καλαμᾶ. Καὶ φυσικὸν τόσον τὰ ἐκ τῶν πηγῶν μέχρι τῶν ἐκβολῶν ρέοντα ὕδατα νὰ ὑψώνουν τὴν στάθμην τοῦ ποταμοῦ, ὅσον καὶ τὰ νερὰ τῆς Λαψίστης.

Χρειάζεται ἑπομένως διεύρυνσις τοῦ στομίου ἐκβολῆς καὶ σχηματισμὸς ἑνὸς Δέλτα διὰ τὴν ἀπορρόφησιν καὶ διοχέτευσιν τῶν ὑδάτων εἰς τὴν θάλασσαν. Ἄλλως οἱ κάμποι Ραγίου - Σαγιάδος θὰ διατρέχουν συνεχῶς κινδύνους. Τὸ δυστύχημα δὲ εἶναι ὅτι τὰ ἔργα Καλαμᾶ θὰ διακοποῦν ἐφ' ὅσον δὲν θὰ διατεθῆ πίστωσις ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1959, διὰ τὴν συνέχισίν των.

ΤΑ ΚΟΙΝΩΦΕΛΗ ΕΡΓΑ

Τὰς πιστώσεις δι' ἐκτέλεσιν μικρῶν κοινωφελῶν ἔργων διαθέτει κατ' ἔτος τὸ Νομαρχιακὸν Συμβούλιον δι' ἐκτέλεσιν μικρῶν κοινωφελῶν ἔργων ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων. Δυστυχῶς ὅμως, διὰ διαφόρους λόγους αἱ πιστώσεις δὲν ἀπορροφῶνται ἐξ ὁλοκλήρου πρὸ τῆς λήξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ ἐπιστρέφονται εἰς τὸ ὑπουργεῖον Συντονισμοῦ, πρὸς μεγάλην ζημίαν τοῦ τόπου.

Οὕτω κατὰ τὸ 1957 ἐπεστράφησαν δρχ. 380.340, ὡς μὴ ἀπορροφηθεῖσαι. Κατὰ τὸ 1958 ὑπάρχει ποσὸν εἰς δρχ. 1.000.000 ἀδιάθετον, τὸ ὁποῖον φέρεται κατανεμημένον εἰς 41 Δῆμου καὶ Κοινότητας. Κι' αὐτὸ τὸ ποσὸν θὰ ἐπιστραφῆ πάλιν ἐὰν οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες δὲν φροντίσουν μέχρι τοῦ Αὐγούστου ἐ. ἔ. νὰ ἐκτελέσουν τὰ προγραμματισθέντα ἔργα τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων καὶ δαπανηθοῦν ἀπωφελῶς τὰ χρήματα.

Νὰ παραπονούμεθα ὅταν δὲν μᾶς δίδουν πιστώσεις. Ἀλλὰ νὰ μὴ χρησιμοποιῶμεν ταύτας ὅταν μᾶς δίδονται ἀποτελεῖ ἔγκλημα κατὰ τῶν τοπικῶν συμφερόντων. Πρέπει ἑπομένως νὰ γίνη σύντονος προσπάθεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ ἀπορρόφησιν τῶν πιστώσεων.

ΜΕΤΑΤΙΘΕΤΑΙ Ο κ. ΛΑΜΝΑΤΟΣ;

Πληροφορούμεθα, ὅτι, ὁ Νομάρχης Θεσπρωτίας κ. Λαμνᾶτος μετατίθεται. Εἰς ἀγαθὰς σχέσεις μαζί του δὲν εὑρισκόμεθα. Ὅμως αἰσθανόμεθα λύπην ποὺ μετατίθεται. Ὄχι διότι πιστεύομεν ὅτι ἀπέδωκεν ἄξιον λόγου ἔργου. Ἀλλὰ διότι μετατίθεται ἐπειδὴ δὲν προσφέρεται νὰ ἱκανοποιήση τὰ ρουσφέτια τῶν βουλευτῶν τῆς Ε. Ρ.Ε., οἱ ὁποῖοι θέλουν Νομάρχην ποὺ νὰ τὸν σύρουν ἀπὸ τὴν μύτη! Ἀκριβῶς διὰ τὸν λόγον τοῦτον μᾶς λυπεῖ ἡ μετάθεσίς του. Θὰ μᾶς ἔλθῃ βέβαια καινούργιος Νομάρχης. Μπορεῖ νὰ εἶναι ἄριστος. Ὅμως διὰ νὰ σταδιοδρομήση καὶ στερεωθῆ εἰς τὴν θέσιν του, θὰ πρέπει νὰ κάμη ἀσυζητητεὶ τὰ ρουσφέτια τῶν βουλευτῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν περιμένομεν κάτι τὸ καλὸν διά τὸν τόπον.

Καὶ δι' αὐτὸ αἰσθανόμεθα λύπην διὰ τὴν μετάθεσίν του. Διότι ὁμολογουμένως ὁ κ. Λαμνᾶτος εἶχε τὸ θάρρος νὰ μὴ ἦτο πολὺ ἐνδοτικὸς εἰς τὰς πιέσεις τῶν βουλευτῶν τῆς ΕΡΕ. Καὶ αὐτὸ εἶναι πρὸς τιμήν του.

"Ο ΑΝΤΙΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝ,,

Ὡσὰν νὰ μὴ ἦτο ἀρκετὴ ἡ ἐφημερὶς τοῦ κ. Σαλούκα γιά νὰ κάμη «ἀντιθεσπρωτικὸν ἀγῶνα» προστέθη ἤδη καὶ ὁ «ἀντιθεσπρωτικὸς ἀγῶν» τοῦ κ. Νταῆ. Δημοσιογραφία ὅμως δὲν θά πῆ οὔτε ἄρνησις, οὔτε ἐμφάνισις γεγονότων ὑπὸ προσωπίδα. Οὔτε ἄσκησις ἀντιπολιαεύσεως. Διότι τοιαῦται ἐκδηλώσεις σημαίνουν ἀντίδρασιν. Ἐὰν ὁ κ. Νταῆς ἀναλαμβάνει τὸ ἔργον τῆς ἀντιδράσεως κατὰ τῆς «Πανθεσπρωτικῆς» ἡ ζημία εἶναι ἰδική του. Ἀσχολεῖται μὲ τὸ Νηπιοτροφεῖον Καστρίου. Καὶ εὑρίσκει ὅλα ρόδινα. Δικαίωμά του. Ὅμως θὰ ἔπρεπε ν' ἀναμένη τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ποινικῆς καὶ διοικητικῆς ἀνακρίσεως διὰ νὰ ἐκφέρη γνώμην. Τὴν ὑπομονὴν αὐτὴν δὲν τὴν εἶχε. Καὶ προβαίνει εἰς αὐθαιρέτους κρίσεις. Δέν τοῦ ἀπαντῶμεν. Τὴν ἀπάντησιν θὰ δώση ἡ Δικαιοσύνη, πρὸς τὴν ὁποίαν ἀντινέχθημεν.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ

Πληροφορούμεθα, ὅτι, τὰ δάση τῆς Λάκκας, Συνοικισμοῦ Ἡγουμενίτσης, κατεστράφησαν. Πελώρια δένδρα καὶ πολλὰ εἰς ἀριθμὸν ἔχουσι κοπῆ καὶ τὰ ξύλα πωλοῦνται ὡς καυσόξυλα εἰς τὴν ἐνταῦθα ἀγοράν.

Ὁ Δῆμος Ἡγουμενίτσης, κατὰ τὰς πληροφορίας, ἀπηύθυνε ἐπανειλημμένως ἔγγραφα πρὸς τὰς ἁρμοδίας ἀρχάς, ἀλλὰ δὲν ἐξεδηλώθη κανὲν ἐνδιαφέρον διὰ τὴν περιφρούρησιν τῶν δασῶν, καθ' ὃν χρόνον συνιστῶνται φιλοδασικαὶ Ὀργανώσεις διὰ τὴν προστασίαν τοῦ πρασίνου καὶ τὴν φύτευσιν ἀκάρπων δένδρων. Ὅταν δὲν προστατεύονται τὰ ὑπάρχοντα πρὸς τί νὰ δαπανῶνται χρήματα διὰ νὰ φυτεύωνται νέα; Τί λέτε σεῖς, κ. Δασάρχα;

Η ΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ἐλάβομεν τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν:

Φίλε κ. Διευθυντά,

Εἰς μίαν πάροδον, πλάτους δυὸ μέτρων, τῆς πόλεώς μας ἐδόθη τὸ ὄνομα τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου. Δὲν γνωρίζω τίνος εἶναι ἡ ἔμπνευσις αὐτή. Ἀσφαλῶς ὅμως ὑπῆρξεν ἀτυχὴς καὶ ἡ ἔμπνευσις καὶ ἡ ἀπόφασις τῆς Δημοτικῆς Ἀρχῆς.

Ὁ Ἐλ. Βενιζέλος ὑπῆρξεν ὁ μεγαλύτερος τῶν Πολιτικῶν τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος καὶ ὁ οὐσιαστικώτερος δημιουργὸς τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος καὶ Κράτους εὐνομουμένου. Καὶ θὰ ἤξιζε μιᾶς καλυτέρας μεταχειρίσεως ἐκ μέρους τῶν ζώντων.

Μετὰ τιμῆς
Ἠγουμενιτσιώτης

ΑΠΕΒΙΩΣΕΝ Ο ΔΕΣΠΟΤΗΣ ΔΩΡΟΘΕΟΣ

Ὅλως αἰφνιδίως καὶ νέος ἀκόμη ἀπεβίωσεν ἐκ συγκοπῆς καρδίας ὁ Μητροπολίτης Τρίκκης καὶ Σταγῶν καὶ πρώην Μητροπολίτης Θεσπρωτίας Δωρόθεος.

Ἡ εἴδησις γνωσθεῖσα εὐρέως ἐκ τηλ)τος τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Τίτου πρὸς τοὺς ἱερεῖς διὰ νὰ ψάλλουν Τρισάγιον, ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του, προεκάλεσε ἀληθινὴν θλῖψιν εἰς τὸν Θεσπρωτικὸν λαόν, τοῦ ὁποίου ἐποίμανε εἰς ἐποχὴν ἐκτάκτως τραγικὴν διὰ τὸν τόπον μας.

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ

ΕΤΟΣ ΠΑΛΑΜΑ

Πέρσι ἔγιναν γιορτὲς στὴ μνήμη τοῦ ἐθνικοῦ μας ποιητῆ, τοῦ δημιουργοῦ τοῦ ἐθνικοῦ μας Ὕμνου (γιατὶ ἀπ' αὐτὸν εἶναι πλατύτερα γνωστὸς) κι' ὀνομάστηκε τὸ 1958 ἔτος Σολωμοῦ.

Φέτος ἦρθε ἡ σειρὰ ἑνὸς ἄλλου βάρδου, ἑνὸς γίγαντα τοῦ Πνεύματος, ποὺ πενῆτα ὁλόκληρα χρόνια στάθηκε ὁ πρωτοπόρος στὴν πνευματικὴ ζωὴ τοῦ τόπου, ὁ μεγάλος «δάσκαλος» γιὰ τὴ γενιά του καὶ γιὰ ὅλες τὶς γενιὲς, ποὺ θἄρχονται ὕστερα ἀπ' Αὐτόν. Εἶναι ὁ ὁδηγός, ποὺ μὲ τὸ παράδειγμά του ἐπηρέασε τὴ σκέψη καὶ μ' αὐτὸ ἀπόχτησε φανατικοὺς ὀπαδοὺς καὶ μιμητές. Φέτος ἦρθε ἡ σειρὰ τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ.

Γεννήθηκε στὶς 26 Γενάρη 1859 (13 Γενάρη μὲ τὸ παλιὸ) καὶ στὶς 26 Γενάρη κλείσαν κι ὅλας—ἄχ! πότε;—100 χρόνια! Ἀπ' τὴ μέρα αὐτὴ ἀρχίζει κι' ὁ γιορτασμὸς τοῦ ἔτους Παλαμᾶ.

Ὁ πρωθυπουργός, ὑπουργοί, Δεσποτάδες, Ἀκαδημαϊκοί, καθηγητές Πανεπιστημίου, λογοτέχνες, καλλιτέχνες κλπ ἀπαρτίζουνε τὴν ἐπιτροπή, ποὺ θὰ φροντίσει γιὰ τὴν, ὅσο τὸ δυνατὸ, καλύτερη ὀργάνωση καὶ μεγαλύτερη ἐπιτυχία τοῦ σπουδαίου αὐτοῦ καλλιτεχνικοῦ γεγονότος.

Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τῶν γραμμάτων, πανστρατιὰ, θὰ λάβουν μέρος μεταλαβαίνοντας ἀπ' τὸ χρυσὸ ποτῆρι Του τὰ θεῖα νάματα τῆς ὑψηλῆς Του τέχνης καὶ τῆς ἀνθρωπιᾶς, τοῦ Ἕλληνα τοῦ ἐργάτη - σμιλευτῆ, τοῦ ἀγωνιστῆ καὶ νικητῆ, τοῦ ἐραστῆ τῆς Φύσης καὶ τῆς Ὀμορφιᾶς, τῆς Ἀρετῆς καὶ τοῦ Πνεύματος.

...Γιατὶ σ' ὅλα του «τὰ ποιήματα τραγουδάει τὴν ὀμορφιὰ τῆς Ἑλληνικῆς φύσης, τὴν αἰωνιότητα τῆς Ἑλληνικῆς Φυλῆς, τὴν Ἑλλάδα, τὴν ὁποία πρῶτα τὴν εἶχε κάνει βίωμα.

Τὴν Ἑλλάδα σὰν τοπίο, τὴν Ἑλλάδα σὰν Πνεῦμα καὶ σὰν ὅραμα, τὴν Ἑλλάδα σὰν θρῦλο καὶ σὰν ἱστορία πάντοτε τὴν Ἑλλάδα μέ τὴ γλῶσσα, ποὺ ἀποδίνει καὶ τὶς λεπτότατες ἔννοιες, τὴ Δημοτική, τὴν ὁποία πλούτισε μὲ νέες λέξεις καὶ δούλεψε μέ πάθος παραμερίζοντας τὴν πλήρη καθαρεύουσα.

Ἀλλ' ὅπως στὶς 27 Φλεβάρη 1943, ποὺ πέθανε ὁ μεγαλύτερος ποιητὴς τῆς Νεώτερης Ἑλλάδας, ἡ κηδεία Του ἔλαβε χαρακτῆρα ἐθνικοῦ πένθους κι' ὅλοι οἱ Ἕλληνες, φτωχοὶ καὶ πλούσιοι, ἀγράμματοι καὶ γραμματισμένοι, γονάτισαν καὶ ἔψαλαν κάτω ἀπ' τὰ μάτια τοῦ κατακτητῆ τὸν Ἐθνικὸ Ὕμνο, ἐπειδὴ θάφτανε τὸ σῶμα τοῦ ποιητῆ, ποὔταν ἡ ἴδια ἡ Ἑλλάδα, ἔτσι καὶ τώρα μ' ἄλλη τόση ὄρεξη, ἂς ρίχτοῦμε στὸ ἔργο του γιὰ νὰ τὸ νοιώσουμε πιὸ βαθειὰ καὶ πιὸ πλέρια γιὰ νὰ βροῦμε ἐκεῖ «τὴ ζαφειρόπετρα στῶν ποιητῶν τὸ δαχτυλίδι» νὰ χωνέψουμε, πὼς εἶναι ἔργο, ποὺ φωτίζεται ἀπὸ δημιουργικὴ σκέψη καὶ βαθὺ στοχαστικὸ βλέμμα, πλοῦτο φαντασίας καὶ θαυμαστὴ δύναμη λυρικοῦ αἰσθήματος.

Θ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΚΑΤΕΣΤΡΑΦΗ ΤΟ ΚΡΙΠΗΔΩΜΑ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΓΗΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΔΗΜΑΡΧΟΥ Κ. Λ. Π.

Ἡ Πάργα ἡ ἱστορικὴ, τὸ στολίδι τῶν ἀκρογιαλιῶν τῆς Ἠπείρου, ὑφίσταται πάντοτε σκληρὰς δοκιμασίας κατὰ τὰς ἑκάστοτε θεομηνίας.

Κατὰ τὰς τελευταίας καταρρακτώδεις βροχὰς καὶ τὴν κακοκαιρίαν, ἡ ὁποία προκαλεῖ ἔντασιν τῆς θαλασσοταραχῆς εἰς τὸν λιμένα Πάργης, στερούμενον προφυλακτικῶν κρηπηδωμάτων διὰ τὴν ἀνάσχεσιν τῆς μανίας τῆς φύσεως κατεστράφη ὁ ὑπάρχων κρηπηδότοιχος καὶ ἀπειλοῦνται ὡς ἐκ τούτου μεγάλαι καταστροφαὶ ἂν δὲν σπεύσουν οἱ ἁρμόδιοι νὰ λάβουν τ' ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῶν ζημιῶν καὶ προστασίαν τῆς πόλεως ἀπὸ τοὺς κινδύνους ἐκ τῶν θεομηνιῶν. Εἴτε μεγάλη εἴτε μικρὰ θὰ εἶναι ἡ δαπάνη, ὀφείλει τὸ Κράτος νὰ παρέμβῃ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀναγκαίων λιμενικῶν ἔργων πρὸς ἀποτροπὴν μεγαλυτέρων κινδ

Ἀριθμὸς 6942

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Προγράμματος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου

Ὁ Συμβολαιογράφος καὶ κάτοικος Ἡγουμενίτσης Νικόλαος Κανούρας, δηλοποιῶ ὅτι, ἀναβληθέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 73)2)8) 1958 πράξεως τοῦ κ. Προέδρου Πρωτοδικῶν Θεσπρωτίας ἐπὶ τετράμηνον τοῦ διὰ τὴν 17ην Αὐγούστου 1958 ὁρισθέντος ἀναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ τοῦ κατωτέρω ἀναγραφομένου ἀκινήτου τοῦ ὀφειλέτου Μιχαήλ Κωτσέα, κατοίκου Πέρδικας, μὴ συμμορφωθέντος δὲ πλήρως τοῦ ἀνωτέρου ὀφειλέτου πρὸς τὴν προμνησθεῖσαν πρᾶξιν, ἐκτίθεται καὶ αὖθις εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τὴν 8ην Φεβρουαρίου 1959 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ἀπὸ τῆς 10ης π.μ. μέχρι τῆς 12ης μεσημβρινῆς ὥρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐν Ἡγουμενίτσῃ καὶ ἔμπροσθεν τοῦ Καφενείου 'Η Αὔρα ἀδελφῶν Μιχαλᾶ ἐνώπιόν μου ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου ἐν κωλύματι ἐμοῦ τὸ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 678) 1958 ἔτους κατασχετηρίου ἐκθέσεως τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Θεσπρωτίᾳ Πρωτοδικῶν Δημητρίου Δροσοπούλου ἀναγκαστικῶς κατασχεθέν ἀκίνητον μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐλαιοδένδρων, μιᾶς πορτοκαλλέας, τοῦ ὑπ' αὐτὰ ἐδάφους καὶ παντὸς παρακολουθήματος των τοῦ ὀφειλέτου Μιχαήλ Κωτσέα, κατοίκου Πέρδικας κατ' ἐπίσπευσιν τοῦ δανειστοῦ Κωνσταντίνου Τσαγκαλίδου, κατοίκου Πέρδικας δυνάμει καὶ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 55 καὶ ἀπὸ 28 Μαΐου 1958 διαταγῆς πληρωμῆς τοῦ κ. Εἰρηνοδίκου Ἡγουμενίτσης, ἤτοι ποτιστικὸς ἀγρὸς κείμενος ἐν θέσει Γκρίκα περιοχῆς Πέρδικας. ἐκτάσεως 12 στρεμμάτων, καὶ ὁροθετούμενος μὲ ἀγροὺς φυγάδων Μουσουλμάνων καὶ νῦν ἀποκατασταθέντων κληρούχων Κωνσταντίνου Κατσιμάνη, Εὐαγγέλου Εὐαγγελίδη, Γρηγορίου Μόσχου καὶ Ἰωάννου Γιαννακοῦ, ἐκτιμηθεὶς ἀντὶ δραχμῶν 15.000. 6) Ὡς πρώτη προσφορᾶ ὡρίσθην τὸ ποσὸν τῶν δραχ. 10.000. γ) Ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν τὰ πλείονα προσφέροντα τρία λεπτὰ τῆς ὥρας μετὰ τὴν δωδεκάτην μεσημβρινὴν διδομένου τοῦ σημείου τῆς κατακυρώσεως διὰ σκηπανίου ἢ κώδωνος ὑπὸ τοῦ προεκφωνοῦντος τὸν πλειστηριασμὸν κήρυκος. δ) Τὸ φερέγγυον τοῦ πλειοδότου εἶναι τῆς ἀπολύτου κρίσεως τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ δικαιουμένου νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ οἱανδήποτε ἐγγύησιν. ε) Ὁ τελευταῖος πλειοδότης ὀφείλει νὰ καταθέσῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα τῆς μετρητοῖς εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακυρώσεως προσκομίζων τὸ οἰκεῖον γραμμάτιον εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ἵνα συνταχθῇ ὁ πίναξ κατατάξεως, ἄλλως γενήσεται ἀναπλειστηριασμὸς εἰς βάρος καὶ διὰ λογαριασμὸν του. στ) Ὁ ἐπισπεύδων οὐδεμίαν φέρει εὐθύνην διὰ τὸ πλειστηριασθησόμενον, εἴτε διὰ τὴν ἀκριβῆ περιγραφήν του, εἴτε διὰ διεκδικήσεις τρίτων, εἴτε διὰ τυχὸν βάρη. ζ) Τὰ κηρύκεια δικαιώματα ἔσονται εἰς βάρος τοῦ τελευταίου πλειοδότου. Ἐγένετο ἡ παροῦσα ἐν Ἡγουμενίτσῃ καὶ ἐν τῷ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰωάννου Μεταξᾶ Συμβολαιογραφείῳ μου σήμερον τὴν εἰκοστὴν δευτέραν (22) τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου 1959 ἔτους.

Ὁ Συμβολαιογράφος Ἡγουμενίτσης ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος.

ΝΙΚ. ΚΑΝΟΥΡΑΣ

(Τ. Σ.)

ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΜΑΣ

Κύριε Διευθυντά,

Εἰλικρινῆ τρέφομεν ἐκτίμησιν πρὸς τὴν «Πανθεσπρωτικὴν» διὰ τοὺς σθεναροὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ δικαίου, ὑπέρ τῶν ἀδικουμένων πτωχῶν καὶ ἀδυνάτων καὶ πρὸς ἐξυγίανσιν τῆς κοινωνίας μας, εἰς τὴν ὑπρεσίαν τῶν ὁποίων ἐτάχθη προεχόντως παρακαλῶ ὅπως δημοσιεύσητε τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν μου:

Ὁ ἐργολάβος Ι. Τσίτος κατεσκεύασε εἰς Μουργκάναν δύο ὕδατοδεξαμενὰς ἐξόδοις τοῦ δημοσίου, βάσει ἐγκριμένης μελέτης τῆς ΤΥΔΚ Θεσπρωτίας καὶ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ ὑπομηχανικοῦ κ. Καξίρα. Ἀπέτυχον· ἀμφότερα τὰ ἔργα ὑφιστάμενα ὑδατορροὴν καὶ 100.000 δρχ. καὶ πλέον τοῦ δημοσίου, ἐν ἐσχάτῃ ἀναλύσει τοῦ ταλαιπωρημένου φορολογουμένου πολίτου, ἐξηνεμίσθησαν εἰς δόξαν τῶν σοφῶν τεχνικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπομηχανικῶν μας, ἀδρὰ ἀμοιβομένων ὑπὸ τοῦ Κράτους. Ὁ κ. Νομάρχης ἐπὶ τῇ βάσει ἐκθέσεων κακοτεχνίας τοῦ κ. Καξίρα ἐπιβλέψαντος τῶν ἔργων ἐκήρυξεν ἔκπτωτον τὸν Ι. Τσίτον.

Κατελόγισεν οὕτω εὐθύνας ἐκεῖ ποὺ δὲν ὑπῆρχον, χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ, ὡς ὤφειλε, τὰ πράγματα καὶ χωρὶς νὰ εἰσακούσῃ τὰ δίκαια παράπονα καὶ τὰς ἐντόνους διαμαρτυρίας τοῦ Ι. Τσίτου, τὸν ὁποῖον «ἔπνιγε τὸ δίκαιον». Ὁ δὲ κ. Καξίρας ἐν ψυχρῷ καὶ δολίως διέπραξε εἰς βάρος τοῦ Ι. Τσίτου μίαν τερατώδη ἀδικίαν ὡς ἐπιβλέπων μηχανικός, ἀποβλέπων εἰς τὴν ἐξόντωσιν τούτου καὶ ἀπόσεισιν ἰδίας του εὐθύνης, πρεσβεύων ὡς φαίνεται εἰς τὸ δόγμα τοῦ Σατανᾶ: «Ὁ θάνατός σου ἡ ζωή μου». Ἐνῷ κάλλιον παντὸς ἄλλου ἐγνώριζεν ὅτι αἱ μελέται ἦσαν ἐσφαλμέναι, προέβη εἰς ἐκθέσεις κακοτεχνίας εἰς βάρος ἑνὸς οἰκογενειάρχου, ἐντίμου ἐπαγγελματίου καὶ τιμιωτάτου ἀνθρώπου κατὰ γενικὴν ἀναγνώρισιν, ψευσθεὶς μάλιστα πρὸς ἀπόσεισιν τῆς ἰδίας του εὐθύνης, ἐνώπιον ἀπεσταλμένου μηχανικοῦ τοῦ Ὑπουργείου ὅτι ὁ Ι. Τσίτος ἔκαμε χρῆσιν τῶν προϊόντων ἐκσκαφῆς καὶ οὐχὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὑποδειχθέντος ὑλικοῦ.

Ἠγωνίσθη ἔκτοτε ὁ Ἰωάννης Τσίτος ὑποβληθεὶς εἰς μεγίστην δαπάνην καὶ ἀπεράγραπτον ταλαιπωρίαν διεκδικῶν τὸ δίκαιόν του. Ἀντεμετώπισεν τὴν ἔχθραν καὶ κακεντρέχειαν τῶν συναδέλφων καὶ συνενόχων τοῦ κ. Καξίρα κ. Σάββα Πρίντεζη καὶ τὴν ἀδιαφορίαν τοῦ κ. Νομάρχου.

Ἐπάλαιψε ἡ ἀλήθεια μὲ τὸ ψεῦδος, τὸ δίκαιον μὲ τὴν ἀδικίαν καὶ τελικῶς ὑπερίσχυσεν ἡ ἀλήθεια καὶ τὸ δίκαιον. Ἐδέησε τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν πρότινος, πρὸς τιμήν του βέβαια, νὰ ἀποστείλῃ ἀνώτερον μηχανικὸν τοῦ Κράτους πρὸς ἐμπεριστατωμένην ἔρευνα καὶ δειγματοληψίαν πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὸ ἀνώτατον χημεῖον τοῦ Κράτους. Ἐκ τῆς γενομένης ἐρεύνης προέκυψεν ὅτι ἡ μελέτη καὶ ἡ ἐπίβλεψις ὑπῆρξεν κακὴ καὶ οἱ ἰσχυρισμοὶ τοῦ κ. Καξίρα ψευδεῖς. Ἐδικαιώθη οὕτω πλήρως ὁ Ἰωάννης Τσίτος.

Στιγματίζομεν δημοσίως τὴν πρᾶξιν τοῦ κ. Καξίρα καὶ λοιπῶν συνυπευθύνων προσώπων καὶ συνιστῶμεν εἰς τὸν κ. Νομάρχην, ἐφ' ὅσον κήδεται τῶν συμφερόντων τοῦ δημοσίου καὶ διὰ λόγους ἠθικῆς τάξεως, ἁρμοδίως ἐνεργῶν νὰ ἀπομακρύνῃ ἀμέσως ἀπὸ τὰς θέσεις των τοὺς ὑπευθύνους.

Πολλὰ δεινὰ ἔχουν πλήξει τὸν ταλαίπωρον τοῦτον τόπον μας καὶ καιρὸς εἶναι πλέον νὰ ἀντιληφθῇ ὁ καθεὶς καὶ δὴ οἱ περιβεβλημένοι τὴν κρατικὴν ἐξουσίαν ὅτι δὲν δύνανται ἀτιμωρητὶ νὰ παραβιάζουν τὸν ἀνθρώπινον καὶ ἠθικὸν νόμον.

Ἐν Φιλιάταις τῇ 14—1—1959

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΜΠΕΜΠΗΣ
Δικηγόρος

ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΘΕΣΠΡΩΤΩΝ

Ὑπὸ Π. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, προέδρου τῆς Ἀδελφότητος Ραβενιωτῶν Ἀθηνῶν

Ἀνασύνταξιν τῶν Θεσπρωτῶν, ἐρχόμεθα νὰ ζητήσωμεν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου μας.

Ἡ Θεσπρωτία διαθέτει ἕνα τεράστιον κεφάλαιον δυναμισμοῦ καὶ ἠθικῶν ἀξιῶν, τὸ ὁποῖον ὅμως οὐδόλως καὶ οὐδέποτε προεβλήθη, διότι δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἀξιοποιηθῇ ἐξ αἰτίας ἡμῶν τῶν ἰδίων.

Ἀλλ' ἂς μὴ ἐρευνῶμεν πλέον τὰς αἰτίας, διότι οἱ πάντες γνωρίζομεν καλῶς ταύτας καὶ δὲν εἶναι τοῦ παρόντος νὰ ζητήσωμεν εὐθύνας ἀπὸ τὸ παρελθόν.

Ἂς γίνῃ μόνον τοῦτο δίδαγμα διὰ τὸ παρὸν καὶ διὰ τὸ μέλλον, τὸ ὁποῖον δυνάμεθα καὶ ἐπιβάλλεται νὰ ἐξασφαλίσωμεν λαμπρὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἰδίους, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἐπερχομένους καὶ τότε νἄμαστε βέβαιοι ὅτι ὡς ἠθικὸν ἀντάλλαγμα θὰ ἔχουμε τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἀνωνύμου πλήθους τῶν Θεσπρωτῶν, τὸ ὁποῖον διαπιστοῖ μὲ πικρίαν—καὶ δικαίως—μίαν ἀσυγχώρητον καὶ ἐγκληματικὴν ἐγκατάλειψιν.

Ἂς γίνῃ λοιπὸν ἡ ἀνασύνταξις καιρός εἶναι.

Δυστυχῶς ἡ περιπεσοῦσα εἰς ἀδράνεια «ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΩΝ» παραμένει ἀκόμη νεκρά. Καὶ οὕτω ἐμφανίζομεν σήμερον παρωδίαν ὀργανώσεως καὶ ὄχι συγκεκροτημένης καὶ ἰσχυρᾶς μὲ ἠθικὸν κῦρος καὶ στιβαρὰν πυγμήν, ὥστε νὰ δύναται νὰ προβάλῃ καὶ νὰ ἀπαιτῇ τὴν λύσιν τῶν φλεγόντων ζητημάτων ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν ἀκριτικὴν Θεσπρωτίαν μας, καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ Συντάγματος καὶ τῆς Δικαιοσύνης νὰ συντρίψῃ τὸ κρύσταλλον τοῦ γραφείου παντὸς ἀγνοοῦντος ἢ ἀδικοῦντος τὸν ἀναξιοπαθοῦντα καὶ πολυπαθῆ Λαὸν τῆς Θεσπρωτίας.

Ἔτσι τὴν θέλομεν ἐμεῖς τὴν ἀνωτάτην ὀργάνωσίν μας, ἰσχυράν, μὲ ἠθικὸν κῦρος καὶ δύναμιν καὶ ὄχι νὰ ἐπαιτῇ ἢ νὰ ἐκπληπαρῇ δι' ἐκδουλεύσεις ἄνευ σημασίας καὶ γενικωτέρου πρακτικοῦ ἐνδιαφέροντος, ἢ ἐπιχειροῦσαν θεαματικὰς ἐκδηλώσεις καὶ ἐπιδείξεις ἄνευ ὠφελίμου οὐσίας καὶ εὐρυτέρου πρακτικοῦ ἀποτελέσματος.

Τὴν θέλομεν ὄργανον καὶ ὑπηρέτην ὅλων τῶν Θεσπρωτῶν καὶ ὄχι τῶν ὀλίγων. Συνεπληρώθησαν 11 ἔτη ἀπὸ τότε ποὺ ἡ Ὁμοσπονδία περιῆλθεν εἰς τὴν ἀδράνειαν, μετὰ τὸ «κύκνειον ἆσμα» της τὸ περιβόητον «Φεστιβάλ» καὶ οὐδεὶς ἀπὸ τοὺς διοικοῦντας αὐτὴν ὅτε, ἐσκέφθη νά δώσῃ ἔστω καὶ μίαν ἁπλῆν ἐξήγησιν.

Ἀγνοοῦμεν ἀκόμη τὴν περιουσίαν της—ἂν βέβαια ὑπάρχει—ἀγνοοῦμεν ἀκόμη ποὺ εὑρίσκονται τὸ Καταστατικὸν, ἡ σφραγίδα της καὶ γενικώτερον τὰ ἀρχεῖα της.

Εἶναι θλιβερὸν τὸ κατάντημα καὶ ἐγκληματικὴ ἡ ἀδιαφορία τῶν κατ' εὐφημισμὸν μελῶν τῆς Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας, τὰ ὁποῖα ἀπὸ ὀκτὼ χιλιάδες ὀκτακοσίας ὥρας τοῦ ἔτους δὲν ηὐδόκησαν νὰ θυσιάσουν οὔτε μίαν ὥραν διὰ τὸν Σύλλογον τῆς ἰδιαιτέρας των πατρίδος καὶ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἓν δεκα.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο καὶ ἄλλα κατὰ γενικὸν κανόνα παρόμοια μᾶς ὠθοῦν νὰ βροντοφωνήσωμεν πρὸς ὅλους τοὺς Θεσπρωτούς.

ΕΜΠΡΟΣ: Συμπατριῶται, γιὰ τὴν ἐπανίδρυσιν τῆς Ὁμοσπονδίας μας. Εἶναι καιρὸς νὰ ἀνασυνταχθῶμεν.

Τὸ ἀνατεῖλαν Νέον Ἔτος ἂς ἀποτελέσῃ ἀκτινοβόλον ὁρόσημον εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Θεσπρωτίας μας. Οἱ δύο πρῶτοι μῆνες ὁρίζονται συνήθως διὰ τῶν Καταστατικῶν ὡς μῆνες ἀρχαιρεσιῶν τῶν περισσοτέρων Ὀργανώσεων.

Ἂς μὴν ἀφίσωμεν λοιπὸν τὸν χρόνον νὰ διαφύγῃ καὶ πάλιν ἂς ἐνωτερνισθῶμεν οἱ πάντες τὴν ἰδέαν καὶ τοὺς σκοποὺς τῆς συλλογικῆς μας ὀργανώσεως.

Εἶναι τεραστία ἡ δύναμις τῶν ὀργανωμένων Ἀδελφοτήτων μας τόσον, ὅσον οὐδεὶς δύναται νὰ φαντασθῇ, ἀλλὰ μένει ἀνεκμετάλλευτος.

Ἂς ἑνώσωμεν λοιπὸν τὰς εἰρηνικὰς φάλαγγας τῶν Θεσπρωτῶν, προχωρνώτας ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν ἐκλογὴν νέας καὶ ἀξίας Διοικήσεως τῆς Ὁμοσπονδίας μας καὶ ἂς πειθαρχήσωμεν ἀπολύτως μὲ συνειδητὴν πειθαρχίαν εἰς τὰ προγράμματα τῆς αἱρετῆς Διοικήσεως ἥτις θὰ προέλθῃ ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς καὶ ἡ ὁποία δέον νὰ ἀποτελεῖται ἀπό ἄνδρας ἐγνωσμένου ἠθικοῦ κύρους, ἐπιβολῆς καὶ μαχητικότητος καὶ οὐχὶ ἄνδρας νωθροὺς μὲ περιωρισμένους καὶ στενὰς ἢ ὑστεροβούλους καὶ καθαρῶς προσωπικὰς φιλοδοξίας.

Η ΠΙΤΤΑ ΤΩΝ ΡΑΒΕΝΙΩΤΩΝ

Τὸ Σάββατο 10—1—1959 στὴν ταβέρνα Κ. Μπερέκου κόπηκε ἡ πίττα «τοῦ ξενητεμένου Ραβενιώτη». Ἀπὸ νωρὶς κατέφθασαν πολλοὶ Ραβενιῶτες καὶ ἀρκετοὶ φίλοι τῶν Ραβενιωτῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων οἱ κ.κ. Ν. Ἀθανασίου, τ. ὑφυπουργὸς, οἱ συνδικαλισταὶ ἡγέται Ἑλ. Σιούτης, Ἰωάν. Πετσανᾶς καὶ Θ. Γκαρώνης, τὸ συμβούλιον τῆς Πανηπειρωτικῆς Συνομοσπονδίας, οἱ δημοσιογράφοι Γκογκώνης, Γκόρτσος καὶ Μούλιος καὶ πολλοὶ ἄλλοι.

Στὶς 11.30 ὡμίλησεν ὁ πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος κ. Πέτρος Παπαδημητρίου, εὐχαριστήσας τοὺς τιμήσαντας τὴν ἑορτὴν καὶ ἐτόνισεν τὴν ἀνάγκην τῆς ἑνότητος τῶν Ἠπειρωτῶν ἐν γένει καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν γενέτειραν ἀκολούθως, καὶ περὶ τὴν 12ην ἐκόπη ἡ πίττα καὶ διενεμήθη πρὸς τοὺς τιμήσαντας τὴν ἑορτὴν Ραβενιῶτες καὶ φίλους των.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Πέτρος Παπαδημητρίου Πρόεδρος, Λεων Δημητρίου Γενικὸς Γραμματεὺς, Κ. Τσιάκος, Γ. Πᾶκος καὶ Φ. Μπόνιος σύμβουλοι.

Β.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΘΑΝΑΤΟΙ

—Ἀπεβίωσεν ἐν Φιλιάταις παλαιός μας φίλος ὁ Νικόλαος Μπουρδούκης, ἐκ τῶν πλέον ἐντίμων ἐμπόρων τῶν Φιλιατῶν. Πρὸς τὰ τέκνα του καὶ λυπὴν οἰκογένειαν, ἀπευθύνομεν θερμὰ συλλυπητήρια.

—Εἰς Μαλούνιον Φιλιατῶν ἀπεβίωσε ἕτερος φίλος μας ὁ Θωμᾶς Μάτσακας εἰς βαθὺ γῆρας. Εἰς τὰ τέκνα του καὶ λοιποὺς οἰκείους ἀπευθύνομεν θερμὰ συλλυπητήρια.

—Ἀπεβίωσεν εἰς Ἀνθοῦσαν Πάργης ὁ Βασ. Οἰκονόμου, ἐφ. Ἀνθ)στὴς καὶ παλαιὸς φίλος καὶ συνάδελφός μας. Εἰς τοὺς οἰκείους του διαβιβάζομεν θερμὰ συλλυπητήρια.

Ὁ ἐν Ἀθήναις ἄριστα δικηγορῶν συμπατριώτης μας, ἐκ Φοινικίου κ. ΔΟΝΑΤΟΣ ΤΣΑΤΣΑΣ, μετέφερε τὸ δικηγορικὸν του Γραφεῖον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου 64, Β' ὄροφος, Γραφεῖον 4 ἀριθ. τηλ. 33.447.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΟΣ

Πρώην Γεν. Γραμματεὺς Ὑπουργείου Παιδείας
Βορειοηπειρώτης

Ἰατρὸς Δερματολόγος — Ἀφροδισιολόγος. Δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Ἰατρεῖον του 9—12 π.μ. καὶ 4—5 μ.μ. Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σίνα ἀριθ. 10 (α' πάτωμα). Ἀθήνας.

ΤΑ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ 1957

Τὸ Ὑφυπουργεῖον Δημοσίας Ἀσφαλείας εἶχε τὴν ἐπιτυχῆ ἔμπνευσιν νὰ ἐκδώσῃ πολυτελέστατον τόμον περὶ τῶν πεπραγμένων τῆς Β. Χωρ)κῆς κατὰ τὸ ἔτος 1957.

Προτίθεται δέ νὰ καθιερώνῃ συνεχῶς τὴν ἔκδοσιν τοιούτου τεύχους κατ' ἔτος. Περιλαμβάνει στατιστικὰ στοιχεῖα τῶν τελεσθέντων κατὰ τὸ ἔτος 1957 ἀδικημάτων πάσης μορφῆς εἰς ὁλόκληρον τὴν ἐπικράτειαν καὶ κατὰ Διοικ. Χωρ)κῆς καὶ περιφερείας.

Περιέχει πλήρη καὶ διαφωτιστικὰ στοιχεῖα διὰ τὴν δρᾶσιν τῆς Βασ. Χωρ)κῆς εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ἁρμοδιότητός της, Δημοσίαν ἀσφάλειαν ὑπαίθρου καὶ πόλεων, τουριστικὴν δρᾶσιν, ἀριθμοὺς τῶν θυμάτων, εἰς ἄνδρας καὶ ἀξ)κοὺς, καθ' ὅλους τοὺς πολέμους, κατοχὴν, Δεκεμβριανὰ, συμμοριτοπόλεμον. Κατὰ τοὺς πολέμους 1913—1922 ἡ Χωροφυλακὴ ἔσχε 1670 νεκρούς. Εἰς τὴν μάχην τῆς Κρήτης καὶ τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τοῦ Ἔθνους 1941—1945, ἔσχε νεκροὺς 1218 καὶ τραυματίας 586. Κατὰ τὸν συμμοριτιπόλεμον ἀπώλεσεν 25% τῆς δυνάμεώς της. Ἤτοι 1515 νεκροὺς, 2239 τραυματίας καὶ 159 ἀγνοουμένους.

Εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ Τόμου τῶν πεπραγμένων τοῦ 1957 δημοσιεύεται καὶ τὸ Β. Διάταγμα «περὶ σχηματισμοῦ Χωρ)κῆς» τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος, δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 21 φύλλον τῆς Κυβερνήσεως τῆς 3ης Ἰουνίου 1833 ἐν Ναυπλίῳ.

Ὥστε ἡ Χωρ)κὴ συνεστήθη ἀπὸ τὸ ἔτος 1833. Εἰς τὸ Διάταγμα ὁρίζεται καὶ ἡ ἀποστολὴ τῆς Χωρ)κῆς «Νὰ διαφυλάττῃ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν, ἐπιτηροῦσα μὲ ἄγρυπνον ὄμμα εἰς τὸ νὰ προλαμβάνεται πᾶσα διατάραξις τῆς κοινῆς ἡσυχίας καὶ νὰ ΕΜΠΟΔΙΖΕΤΑΙ πᾶσα ἐγκληματικὴ ἐπιχείρησις καὶ ἐπεμβαίνουσα μὲ δραστηριότητα καὶ ταχύτητα πρὸς ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν κακούργων...».

Εἰς τὴν σελίδα 40 ἀναγράφεται ὡς ἀξίωμα ἡ φρᾶσις: «καμμιὰ θυσία δὲν εἶναι μεγάλη ὅταν πρόκειται γιὰ τὴν προστασία καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν καὶ πρὸ παντὸς γιὰ τὴν Ἑλλάδα».

Δυστυχῶς οἱ ἄνδρες τῆς Χωρ)κῆς ἠγνόησαν τὸ ἀξίωμα τοῦτο κατὰ τὰ λυπηρὰ γεγονότα Καστρίου. Καλὸν θὰ εἶναι τὸ ἀξίωμα αὐτὸ νὰ γραφῇ μὲ μεγάλα γράμματα ἐντὸς πλαισίου καὶ ν' ἀναρτηθῇ εἰς ὅλα τὰ τμήματα Χωρ)κῆς διὰ νὰ διδάσκωνται οἱ ἄνδρες τὸ καθῆκον καὶ τὴν ἀποστολήν των, ἀλλὰ καὶ νὰ παραδειγματίζωνται ἀπὸ τὰ ἡρωϊκὰ κατορθώματα τῶν εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ καθήκοντος πεσόντων καὶ νὰ μιμῶνται τούτους.

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΟΣ

Ἀφίχθησαν ἐργολάβοι καὶ μηχανικοὶ τῆς ἑταιρείας «Ἀρχιμήδης» διὰ τὴν ἔναρξιν τῶν λιμένος μας.

Συνεχῶς ἀφικνοῦνται τεχνικοὶ καὶ τεχνικὰ μέσα διὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἐργασίας. Καὶ θὰ φθάσουν καὶ ἄλλοι ἀκόμη διὸ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ τεχνικοῦ προσωπικοῦ. Τὸ ἐργατικὸν προσωπικὸν θὰ προσλαμβάνεται ἐπιτοπίως, Ἐλάχιστοι ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐργάται ἐντόπιοι ἐργάζονται εἰς τὸ λατομεῖον παρὰ τὴν «Γωνιὰ» πλησίον τοῦ λαδοχωρίου.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΔΙΚΗ

Κατηγορούμενος ὁ Δασάρχης Ἡγουμενίτσης κ. Λαζαρίδης, ἡλικίας 40 ἐτῶν. Μηνύτρια μιὰ νέα ἡλικίας 34 ἐτῶν ἐκ τῆς Καλαμαριᾶς Θεσσαλονίκης. Ἀντικείμενον κατηγορίας: Κατηγορεῖτο ὁ κ. Δασάρχης ὅτι ἀπηύθυνε ὑβριστικὰς ἐπιστολὰς χυδαίου περιεχομένου πρὸς τὴν νέαν ταύτην. Ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἐπιστολῶν τούτων παρὰ τοῦ κ. Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου προεκάλεσε τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ ἀκροατηρίου κατὰ τοῦ κατηγορουμένου καὶ τὴν συμπάθειαν πρὸς τὴν μηνύτριαν.

Ἡ δίκη ὑπῆρξε πολὺ ἐνδιαφέρουσα, ὡς ὑπόθεσις κοινωνικοῦ περιεχομένου. Καὶ δι' αὐτὸ τὴν παρηκολούθησε πυκνὸν ἀκροατήριον. Τὸ Δικαστήριον τῶν Πλημ)κῶν κατεδίκασε τὸν κατηγορούμενον εἰς 40ήμερον φυλάκισιν ἐπὶ ἐξυβρίσει, μὲ τριετῆ ἀναστολήν.

Ἡ κοινωνία μας ἐξέφρασε καὶ αὐτὴ μὲ τὰ δικά της κριτήρια τὴν ἐτυμιγορία της. Τὸν κατεδίκασε ἀμειλίκτως εἰς τὴν συνείδησίν της.

Διότι ἡ πρᾶξις του ἐχαρακτηρίσθη ὡς πολὺ χυδαία δι' ἄνθρωπον μορφωμένον καὶ ἀνώτερον κρατικὸν ὑπάλληλον. Σεβόμενοι ἄλλους, περιοριζόμεθα εἰς τὰς ὀλίγας κρίσεις μας. Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ μὴ εἴπωμεν ὅτι ὁ κ. Δασάρχης ὀφείλει νά ζητήσῃ τὴν ἄμεσον ἐντεῦθεν ἀπομάκρυνσίν του. Διότι δὲν δύναται ν' ἀσκῆ τὰ καθήκοντά του ὅταν τὸ κῦρος του ἐμειώθη σημαντικὰ ἐκ τῆς δίκης ταύτης.

ΑΦΙΞΙΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΟΥ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Ἀφίχθη ἐνταῦθα πρὸς ἐπιθεώρησιν καὶ ἀνεχώρησε δι' Ἰωάννινα διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς Βασ. Χωρ)κῆς ὑποστράτηγος κ. Μερασκεντής.

Τὸν κ. ἐπιθεωρητὴν ἐπεσκέφθη καὶ ὁ διευθυντής μας, ὁ ὁποῖος ἐνημέρωσε τοῦτον περὶ τῶν τελευταίων γεγονότων Καστρίου, τὴν στάσιν τῶν ὀργάνων τῆς Τάξεως καὶ περὶ τῶν δεινῶν ὕβρεων κατὰ τοῦ ἀειμνήστου Στρατηγοῦ Ζέρβα.

Ὁ Στρατηγὸς ἐκράτησε σημειώσιν τῶν ἐκτεθέντων ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ μας, ὑποσχεθεὶς ὅτι θὰ θέσῃ ταῦτα ὑπ' ὄψιν τῶν ἁρμοδίων, εὐθὺς ὡς ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀθήνας.

ΑΦΙΧΘΗ Ο ΑΝΩΤΕΡΟΣ Δ)ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Ἀφίχθη καὶ μετέβη κατ' εὐθεῖαν εἰς Καστρίον ὁ ἀνώτερος Δ)τὴς Χωρ)κῆς Ἠπείρου συν)ρχης κ. Δρούγκας, ὁ ὁποῖος ἐνήργησε ἀνακρίσεις, ἐντολῇ τοῦ Ὑφυπουργείου Ἀσφαλείας, ἐπὶ τῶν θλιβερῶν γεγονότων Καστρίου.

Κληθεὶς ὁ Δ)τὴς μας ἐξητάσθη ἐπὶ δίωρον καὶ ἐξέθεσε ἐν λεπτομερείᾳ ὅλα τὰ γεγονότα καὶ καθώρισε τὰ σημεῖα εὐθύνης τῶν ὀργάνων τῆς Τάξεως, ἐκείνων διὰ τὰ ὁποῖα καταφανῶς προκύπτει ὀλιγωρία περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντος.

Ὁ κ. ἀνώτερος ἐξετάσας ἐγγράφως δεκάδα μαρτύρων ἀνεχώρησε περὶ τὸ μεσονύκτιον δι' Ἡγουμενίτσαν καὶ τὴν ἑπομένην πρωΐαν δι' Ἰωάννινα.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΜΕΣ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Τὴν 15ην Ἰανουαρίου συνῆλθεν εἰς Παραμυθίαν ὁ Σύλλογος λειτουργῶν Μ. Ἐκπαιδεύσεως Θεσπρωτίας, παρόντος καὶ τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς ΟΛΜΕ κ. Χαρ. Περδικάρη, συνεζητήθη δὲ κατὰ τὴν συνδρίασιν ταύτην ἐν ἐκτάσει τὸ ἐκπαιδευτικὸν μας σύστημα καὶ ἐλήφθη ἀπόφασις διὰ τὴν κάθοδον εἰς ἀγῶνα πρὸς ἀποφασιστικὴν στροφὴν τοῦ Κρατικοῦ ἐνδιαφέροντος πρ